

РЕШЕНИЕ

№ 3823

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1817** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба на С. Й. С. срещу Заповед № 284/25.10.2021г., издадена от директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0428/29.12.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, в частта ѝ относно определяне на размера на помощта в по-малък от пълния ѝ размер от 915 лв. за месец декември 2020 г., което представлява разлика от 305 лева.

Жалбоподателят сочи, че административният акт в частта, в която е определен размера на отпуснатата и изплатена помощ по реда на чл.16б ППЗСП е постановен при неспазване на установената форма, а именно при пълна липса на изложение на фактическите основания за издаване на акта /чл.59 АПК/, което ограничавало правото му на защита. Допуснатите нарушения от административния орган при издаването на оспорваната заповед поставяли жалбоподателя в невъзможност да приложи правата си по чл.85, ал.2 и ал.3. Релевират се и нарушения на чл.34, ал.1, 3, 4 и чл.35 АПК. При така допуснатите нарушения административният орган едностранно, противоправно и без основание приел, че помощта се дължи само за едното дете, докато в семейството се отглеждали две деца, които заедно понасяли тежестта на ограничителните мерки във връзка с епидемичната обстановка. Твърди се и материална незаконосъобразност на акта, като законодателят поставял определянето на размера на тази целева помощ

единствено в зависимост от броя на децата, отглеждани в семейството и на следващо място от броя на дните в рамките, на които са били въведени противоепидемичните мерки, без помощта да е обвързана с конкретното/ите дете/деца, които посещават или не детско учебно заведение поради въведените ограничителни мерки. Т.е. разпоредбата на чл.16б, ал.3, т.2 от ППЗСП имал отношение към условията, на които трябва да отговарят семействата, за да им бъде отпусната търсената целева помощ по реда на чл.16б ППЗСП, но не и по отношение на размера на същата помощ, докато размера на помощта се определял въз основа на изричните разпоредби на ал.8, т.2 и ал.9 на чл.16б ППЗСП. Освен това обжалваният акт бил постановен в несъответствие с целта и духа на закона. Моли съда да бъде изменена заповедта в частта ѝ относно определянето на размера на търсената целева помощ по реда на чл.16б, ал.8, т.2 ППЗСП в пълен размер за семейства с две и повече деца, именно в размер на 915 лв. за месец декември 2020 г.Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител /съпругата му, с пълномощно/ поддържа жалбата. Моли съда да уважи жалбата и да отмени заповедта. Изтъква, че изрично Министерският съвет е имал предвид, че става въпрос за децата, които се отглеждат в семейството, без да прави изключение за кои точно деца се отнася. Взема се под внимание средния месечен доход за периода на въведените ограничения за всеки член от семейството, които трябва да са по- малко или равно на 915,00 лв. Представя писмени бележки.

Ответникът- Дирекция „Социално подпомагане“– Л., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Сочи, че Заповед № 284/25.10.2021 г., с която на семейството на С. С. е отпусната месечна целева помощ при обявено извънредно положение по чл. 16 б от ППЗСП в размер на 610,00 лв. е правилна и законосъобразна. Отпусната е помощ само за детето С. С., а за детето К. С. не е, тъй като никога не е посещавал детска градина и той съответно е в дома си. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.01.2021 г. С. Й. С. е подал в дирекция „Социално подпомагане“– Л. Заявление-декларация с вх. № 118/28.01.2021 г. за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от ППЗСП. В заявлението посочил, че е женен и работещ, че съпругата му Д. А. С.-С. е в отпуск по майчинство, както и че семейството отглежда две деца, родени пред 2018 г. и 2020 г., едно от които- С. С. С. за периода от 30.11 до 04.01.2021 г. не посещава детска ясла, поради въведените ограничения в детското заведение, в резултат на обявена извънредна епидемична обстановка.

Към заявлението-декларация са приложени следните документи: Служебна бележка с изх. №002/2021 г., издадена от [фирма], от която е видно, че С. С. работи на постоянен трудов договор, ползва неплатен отпуск от 30.11.2020 г. до 31.12.2020 г., като за периода, в който ползва неплатен отпуск не получава компенсации по реда на ПМС №325 от 26.11.2020 г., не е възможно работата да се извършва дистанционно от вкъщи, няма право на платен отпуск и не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; Удостоверение, издадено от [фирма] за изплатено на С. С. през месец 12.2020 г. брутно трудово възнаграждение в размер на 0 лева; Служебна бележка с изх. № 001/20.01.2020 г., издадена от [фирма], удостоверяваща, че Д. С.-С., съпруга на заявителя, получава месечно парично обезщетение за временна неработоспособност и/или бременност и раждане, като брутният ѝ доход за м. 12.2020

г. е в размер на 0 лв.; Удостоверение, издадено от [фирма] за Д. С.-С.; Служебна бележка, издадена от БЛ 2015 Е., с която е удостоверено, че Д. С.-С. не е получила рента в периода от 01.12.2020 г. до 31.01.2021 г.; Служебна бележка с изх. № 6 от 28.01.2021 г., издадена от Детска ясла №35 „Вълшебство“.

Изготвен е социален доклад от 09.02.2021 г., след извършена социална анкета и служебно изготвяне на справки. Представена е служебна бележка изх. № 06/28.01.2021 г. от детска ясла № 35 „Вълшебство“, от която е видно, че детето С. С. посещава детска ясла № 35 „Вълшебство“ през учебната 2020/2021 г. В социалния доклад е посочено, че детето С. С. не е посещавала детско заведение за периода 30.11.2020 г.-21.12.2020 г. по силата на Заповед № РД 09-3464/27-11.2020 г. на Министъра на образованието и науката. В същия е посочено, че за месец декември брутното възнаграждение е 0 лева. Съпругата му има изплатени обезщетения помощи за месец декември в размер на 3 894 лева. Семейството е четиричленно, т.е. средномесечния доход на член от семейството е 973.50 лв.

В социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка да бъде отказана на основание чл. 16б, ал. 2 и ал. 4 от ППЗСП, тъй като заявлението-декларация е подадено на 28.01.2021 г., а въведените ограничения в детското заведение са от 30.11.2020 г. т.е, заявлението-декларация не е подадено до края на месеца, следващ месеца, за който в детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството е по- висок от 150% от минималната работна заплата. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-ЛЦ/118 от 09.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отказана с мотив: „Отказвам месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП за месец 11.2020 г.- не отговаря на условията чл.16б, ал.2 от ППЗСП- целевата помощ се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено в дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. Отказвам месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП за месец 12.2020 г. на основание чл. 16б, ал. 4 от ППЗСП- средномесечният доход на член от семейството е по- висок от 150 % от размера на минималната работна заплата, определена за страната“.

Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/118 от 09.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- Л. е обжалвана пред Регионална дирекция за социално подпомагане- С.- град.

С Решение №22-РД06-0222 от 26.03.2021 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане- С.- град, Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/118 от 09.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- Л., с която на семейството на С. Й. С. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, е потвърдена за правилна и законосъобразна.

Решение №22-РД06-0222 от 26.03.2021 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град е оспорено пред Административен съд - София-град.

С Решение №5663 от 11.10.2021 г. на Административен съд - София-град, трето

отделение, 61 състав, е отменена Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/118 от 09.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., потвърдена с Решение № 22РД06-0222/25.03.2021 г., в частта, с която на С. Й. С. е отказано отпускането на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП за м. декември 2020 г., и е отхвърлена жалбата в останалата ѝ част. Преписката е върната за ново произнасяне, в частта относно искането на жалбоподателя за отпускане на целева помощ по чл.16б от ППЗСП за месец 12.2020 г. като в мотивите на съдебния акт са дадени указания за преразглеждане на заявлението декларация и отпускане на месечна целева помощ по реда на чл. 16б от ППЗСП за м. декември 2021 г. Съдът е намерил, че отказът за отпускане на целева помощ по реда на чл. 16б от ППЗСП за м. ноември 2020 г. е обоснован и правилен. Приел е обаче, че отказът за отпускане на целева месечна помощ на жалбоподателя за м. декември 2020 г. е неправилен и незаконосъобразен, тъй като неправилно е прието, че средномесечният доход на член от семейството е по-висок от 915,00 лв. В съдебното решение е отбелязано, че за месец декември, доходът на семейството е в размер на 1899,51 лева. Останалата част от сумата от 3 894,00 лева, а именно сумата от 1994,49 лева, представлява обезщетение за бременност и раждане за месец ноември 2020г. Прието е за установено, че семейството няма доходи от трудови възнаграждения и в семейството на жалбоподателя се отглеждат две деца, т. е то е четиричленно, поради което общият доход на семейството за м. 12.2020 г. /1899,51 лв./ следва да бъде разделен на четири. Т.е. в конкретния случай следва да се определи средномесечен доход на член от семейството за м. 12.2020 г. в размер на 474,88 лв. С ПМС № 350/19.12.2019 г. на основание чл. 244, т. 1 от КТ е определен размер на минималната работна заплата за страната от 610 лв. за 2020 г., от което обстоятелство, следва изводът, че доходът на член от семейството за месец декември е по нисък от 150% от размера на минималната работна заплата установена за страната /в размер на 915 лева/.

Във връзка с Решение №5663 от 11.10.2021 г. на Административен съд - София-град, Трето отделение, 61 състав, административната преписка отново е преразгледана от дирекция „Социално подпомагане“ - Л.. Извършена е служебна справка, от която е установено, че С. е получила обезщетение от НОИ за м. декември 2020 г. в размер 1899,51 лв. През м. декември 2020 г. С. не е получил доход от трудова дейност. Средномесечният доход на член от семейството е в размер на 474,88 лв., който е по-нисък от 150% от минималната работна заплата (915,00 лв.). Семейството отглежда две деца. Детето К. С., родено през 2020 г. не е записано в детско заведение. Детето С. С., родено през 2018 г. не посещава детска ясла поради въведените ограничения в детското заведение, във връзка с извънредната епидемична обстановка за периода от 30.11.2020 г. до 04.01.2021 г. С. е в неплатен отпуск за периода от 30.11.2020 г. до 31.12.2020 г.

Въз основа на извършеното ново социално проучване е изготвен нов социален доклад, в който са отразени констатираните обстоятелства и е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП да бъде отпусната за едно дете (С. С.), в размер на 610.00 лв., отнасяща се до обявени ограничения в детското заведение във връзка с извънредната епидемична обстановка за периода от 01.12.2020 г. до 21.12.2020 г.

Заявлението- декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №284 от 25.10.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. на

семейството на С. е отпусната месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 166 от ППЗСП в размер на 610.00 лв., считано от 01.01.2021 г.

С. оспорил по административен ред Заповед №284 от 25.10.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която на семейството на С. Й. С. е отпусната месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 166 от ППЗСП в размер на 610.00 лв., считано от 01.01.2021 г., в частта на размера на отпусната месечна целева помощ.

С Решение № 22-РД06-0428/29.12.2021 г. на директора на регионална дирекция за социално подпомагане С.- град е отхвърлена жалбата на С. Й. С. и е потвърдена Заповед №284 от 25.10.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която е отпусната месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 166 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП) в размер на 610.00 лв., считано от 01.01.2021 г.

Приета по делото е административната преписка.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването е насочено против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, от легитимирано лице с правен интерес-адресат на оспорения акт, чиито права са засегнати от този акт. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 13, ал. 2 от ЗСП-директорът на дирекция „Социално подпомагане“- Л.. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в оспорения акт липсват фактически основания за издаването ѝ. Такива се съдържат както в самата заповед, така и обстойно са изложени мотиви в потвърдителното решение на горестоящия административен орган.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателката за липса на мотиви на издадената заповед. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е ясно и конкретно мотивирана. Съгласно т. 2 от ТР № 4/2004 г. на ВАС, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, който се намира в административната преписка. В случая фактическите обстоятелства, въз основа на които административният орган е приел, че не е налице нормативно регламентираната материалноправна предпоставка за отпускане на месечна целева помощ по чл. 166 от ППЗСП на заявителя С., се съдържат не само в оспорената заповед, но и еднозначно се извличат и от обуславящия издаването на крайния административен акт Социален

доклад. Посоченият социален доклад обективира констатациите на органите за социално подпомагане и резултатите от извършената социална анкета по подаденото Заявление-декларация, както и направеното въз основа проведеното социално проучване предложение да бъде отказано отпускането на помощта. С оглед на което съдът приема, че е изпълнено законово установеното изискване по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК във вр. с чл. 13, ал. 3 от ЗСП за постановяване на мотивиран административен акт.

Относно материалната законосъобразност:

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни. Условието и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на ЗСП с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика, съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСП.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП.

Законът за социално подпомагане урежда обществените отношения, свързани с гарантиране правото на гражданите в Република България на социално подпомагане чрез социални помощи. Правото на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

Народното събрание по предложение на Министерския съвет и на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 обяви извънредно положение на територията на Република България, считано от 13 март 2020 г. С Решение №325 от 14.05.2020 г. на основание чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 7 и 8 от Закона за здравето, Министерски съвет обяви извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 14 май 2020 г. С Решение №855 от 25.11.2020 г. на Министерски съвет отново е удължен срока на обявената с Решение №325 на Министерския съвет от 14 май 2020 г. извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2020 г. до 31 януари 2021 г. С Решение №72 от 26.01.2021 г. на Министерски съвет отново е удължен срока на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 февруари 2021 г. до 30 април 2021 г.

В Държавен вестник, бр. 77 от 01.09.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет за допълнение на ППЗСП, с което е създаден чл.

16б, регламентиращ условията за отпускане на нов вид месечна целева помощ- при извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. В ДВ, бр. 101 от 27.11.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет №322 от 23 ноември 2020 г. за изменение и допълнение на чл. 16б от ППЗСП. Постановлението е в сила от деня на обнародването му.

Съгласно чл. 16б (Нов- ДВ, бр. 77 от 2020 г.), ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получават парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 16б, ал. 2 от ППЗСП, целевата помощ по ал. 1 се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено в дирекция „Социално подпомагане" по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Според чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП, помощта по ал. 1 се отпуска, ако децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Съгласно §2 от Преходни и заключителни разпоредби към Постановление № 322 от 23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП, до 31 декември 2021 г. разпоредбата на чл. 16б се прилага единствено при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19.

В конкретния случай детето С. С. е записано в детска ясла и за периода от 30.11.2020 г. до 04.01.2021 г. не е посещавало детска ясла, поради въведените ограничения в детското заведение, във връзка с извънредната епидемична обстановка в страната. Детето К. С. се отглежда у дома и не е записано в детска ясла, защото е отглеждано от родителя, който ползва отпуск поради бременност и раждане.

В новосъздадената разпоредба на чл.16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т. 1 двамата или единият от работещите

родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т. 2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т. 3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т. 4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. За да се отпусне и изплаща такава помощ, трябва поне една от хипотезите по ал. 1 да е налице. Изисква се и за училището/детското заведение, които посещават децата, да са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

В чл.16б, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечната целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

Видно от цитираните разпоредби, месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище, детска ясла, детска градина и предучилищните групи поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, и по отношение на родителите, респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – 3 от ППЗСП и е изпълнено отрицателното условие по чл.16б, ал.3,т.2 от ППЗСП.

В случая е безспорно, че семейството отговаря на общото изискване за отглеждане на деца до 14-годишна възраст. Видно от посочените единни

граждански номера в Заявлението– декларация на децата, семейството отглежда две деца до 14-годишна възраст, от които едно посещава детска ясла, а другото е отглеждано в къщи.

С оглед на установените по делото факти, относно възникването и правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, съдът изцяло споделя мотивите на административния орган, че отказът е постановен именно поради неизпълнението на предпоставката, заложена в чл.16б, ал.3, т.2 от ППЗСП. В тази норма е визирано, че следва децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. В конкретния казус е установено по несъмнен начин, че детето К. С. не е посещавало детско заведение, но не поради извънредното положение, а тъй като изобщо не е записано в такова. Последното влече и неоснователност на искането за получаване на претендираната помощ доколкото задължително условие е детето да е записано в учебно заведение и да не е посещавало същото именно поради епидемичната обстановка.

На следващо място оспорваният акт не противоречи на целта на закона, поради което оплакването на жалбоподателя в тази насока е неоснователно.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, не страда от сочените от жалбоподателя пороци, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 144 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Й. С. с ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 284/25.10.2021г., издадена от директор на Дирекция „Социално подпомагане“– Л., потвърдена с Решение № 22- РД06-0428/29.12.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане– С. град, в частта ѝ относно определяне на размера на помощта в по- малък от

пълния ѝ размер от 915 лв. за месец декември 2020 г.
ОСЪЖДА С. Й. С. с ЕГН [ЕГН], да заплати на РДСП С. – град сумата 100 (сто) лева разноси по делото- юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 13, ал. 7 от ЗСП.

СЪДИЯ: